

Προσφυγή της 31ης Μαΐου 2019 — PNB Banka κ.λπ. κατά ΕΚΤ**(Υπόθεση T-330/19)**

(2019/C 270/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: PNB Banka AS (Ρίγα, Λεττονία), CR και CT (εκπρόσωποι: O. Behrends και M. Kirchner, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της ΕΚΤ της 21ης Μαρτίου 2019 σχετικά με την προτεινόμενη απόκτηση, από τους προσφεύγοντες, ειδικών συμμετοχών της τράπεζας-στόχου.
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν οκτώ λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο, οι προσφεύγοντες προβάλλουν ότι η περίοδος εκτιμήσεως της ΕΚΤ, σύμφωνα με το άρθρο 22, παράγραφος 2, της οδηγίας 2013/36/ΕΕ⁽¹⁾, παρήλθε πριν από την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως και ότι ως εκ τούτου η ΕΚΤ δεν ήταν πλέον δυνατό να αντιταχθεί στην προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής.
2. Με τον δεύτερο λόγο, οι προσφεύγοντες προβάλλουν ότι η ΕΚΤ παραβίασε τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 15 του κανονισμού ΕΕΜ⁽²⁾ και στα άρθρα 85 και 87 του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ⁽³⁾.
3. Με τον τρίτο λόγο, οι προσφεύγοντες προβάλλουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των κριτηρίων εκτιμήσεως που προβλέπεται στο άρθρο 23 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και των αντίστοιχων εθνικών εφαρμοστικών διατάξεων στη Λεττονία.
4. Με τον τέταρτο λόγο, οι προσφεύγοντες προβάλλουν ότι η ΕΚΤ παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας.
5. Με τον πέμπτο λόγο, οι προσφεύγοντες προβάλλουν ότι η ΕΚΤ δεν έλαβε υπόψη τον προαιρετικό χαρακτήρα της αποφάσεως να αντιταχθεί σε προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής.
6. Με τον έκτο λόγο, οι προσφεύγοντες προβάλλουν ότι η ΕΚΤ παραμόρφωσε τα κρίσιμα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως.
7. Με τον έβδομο λόγο, οι προσφεύγοντες προβάλλουν ότι η ΕΚΤ παραβίασε τις αρχές της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου.
8. Με τον όγδοο λόγο, οι προσφεύγοντες προβάλλουν ότι η ΕΚΤ παραβίασε την αρχή *nemo auditor*, παραλείποντας να λάβει υπόψη τη δική της ευθύνη για την απώλεια εμπιστοσύνης στη ρυθμιστική διαδικασία.

⁽¹⁾ Οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ 2013, L 176, σ. 338).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ 2013, L 287, σ. 63).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 468/2014 της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της 16ης Απριλίου 2014, που θεσπίζει το πλαίσιο συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, των εθνικών αρμόδιων αρχών και των εθνικών εντεταλμένων αρχών εντός του ενιαίου εποπτικού μηχανισμού (κανονισμός για το πλαίσιο ΕΕΜ) (ΕΚΤ/2014/17) (ΕΕ 2014, L 141, σ. 1).